

Liturgie slova – 5. neděle v mezidobí

1. čtení - Iz 6,1-2a.3-8

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáh, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho roucha naplňoval svatyni. Nad ním stáli serafové. Jeden volal na druhého: "Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy." Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem. Tu jsem zvolal: "Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!" Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Tím se dotkl mých úst a řekl: "Hle, dotklo se to tvých úst, zmizela tvá nepravost, bude smyt tvůj hřích!" Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: "Koho mám poslat, kdo nám půjde?" Řekl jsem: "Zde jsem, mne pošli!"

ŽALM 138; Odpověď: **Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.**

Chci tě chválit, Hospodine, celým svým srdcem, – žes vyslyšel slova mých úst. – Budu ti hrát před anděly, – vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu.

Slavit budu tvé jméno – pro tvou dobrotu a věrnost. – Když jsem volal, vyslyšels mě, – v mé duši jsi rozhojnil sílu.

Budou tě oslavovat, Hospodine, – všichni králové země, – až uslyší slova tvých úst. – Budu opěvovat Hospodinovy cesty: –

"Věru, veliká je Hospodinova sláva!"

2. čtení - 1 Kor 15,1-11

Chci vám vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo. Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče. Ano, já jsem nejnepatrnější z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev. Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Evangelium - Lk 5,1-11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali síť. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajed' na hlubinu a spustte síť k lovení!" Šimon mu odpověděl: "Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím síť." Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim síť téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!" Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovem ryb, které chytily; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi." Přirazili s lodmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TENTO TÝDEN

PONDĚLÍ 8. 2. (1 Král 8,1-7.9-13; Mk 6,53-56)

Komentář: Boží přítomnost se zjevila Šalamounovi a jeho lidu. I dnes ji mohu zakoušet, nemusím se utíkat do minulosti či do budoucnosti. Bůh je přítomen v mém životě! Právě tam, kde se teď nalézám, v tom, co právě prožívám, mohu zakusit jeho blízkost a uzdravující přítomnost!

ÚTERÝ 9. 2. (1 Král 8,22-23.27-30; Mk 7,1-13)

Komentář: Přidej se k Šalamounově chvále a velebení Hospodina, který zachovává "smlouvu a přízeň svým služebníkům".

STŘEDA 10. 2. (1 Král 10,1-10; Mk 7,14-23)

Komentář: Šalamounova moudrost vede nakonec královnu ze Sáby k velebení Hospodina. I mé činy, myšlenky, slova by měly ukazovat na něj, nikoli na mne...

ČTVRTEK 11. 2. (1 Král 11,4-13; Mk 7,24-30)

Komentář: Jak je tomu s mým srdcem? Je zcela oddáno Hospodinu? Které modly, kteří cizí bohové se tam snaží získat své místo, svůj prostor?

PÁTEK 12. 2. (1 Král 11,29-32; 12,19; Mk 7,31-37)

Komentář: Achijáh "ničí" svůj nový plášť, protože je poslušný vůči Hospodinu. Jak moc jsem ochoten poslouchat a plnit Boží příkazy? Jak moc jsem ochotna se přitom vzdávat svého?

SOBOTA 13. 2. (1 Král 12,26-32; 13,33-34; Mk 8,1-10)

Komentář: Jorobeam má strach o svou vládu, o její narušení, a tak se odvrací od Hospodina. Místo spoléhání se na něj se spoléhá na svou vlastní moc a sám si zajišťuje svoji vládu. Co si – sám/sama, bez Hospodina – zajišťuji já?